Új termékek a vegyiparban

A tavalyi gondos előkészületek után az idén a Fűzfői Nitrokémia Ipartelepeken megkezdik a szilíciumkristályok kísérleti előállítását egyenirányító villamosberendezésekhez, tranzisztorokhoz és egyéb hiradástechnikai eszközökhöz. A dorogi kísérleti üzem termelése 2200 kilogrammra emelkedik, amint hozzáfognak a dúsabb germániumtartalmú csehszlovákiai szenek feldolgozásához. Az Oxigén és Dissous Gázgyár az új berendezéssel megkezdi 99,98 százalékos neon gyártását.

A baráti országok közül csupán a Szovjetunió és az NDK állít elő neont, a többiek máris érdeklődnek a magyar termék iránt. A Péti Nitrogénművek kísérleti üzemet rendez be, 99,99 százalékos tisztaságú argon előállítására. A péti oktilalkohol üzemben a PVC lágyító szeréből 500—600 tonnát gyártanak az idén.

A műtrágyaipar folytatja a nyomelemes műtrágyákkal elkezdett kísérleteket. A Budapesti Vegyiművek a bórsav folyamatos gyártásával kísérletezik. Új termékül az úrkúti mangánércből mangánsókat állít elő, ami a zseblámpaelem-gyártásnak is fontos kelléke. Összesen 33—35 új termékkel számol a vegyipar ebben az évben.

A Móra Ferenc Tsz gazdáiban nem csalódtak a szegediek

Sikert hozott az egyesülés

12 millió forinttal több árut ígérnek 1965-ben

Közgyűlés a Vörös Csillag Moziban

A szegedi Móra Ferenc Tsz — mely egy évvel ezelőtt a Táncsics és a Dózsa Tsz-ek egyesülése révén alakult meg — szombaton tartotta első zárszámadó közgyűlését a Vörös Csillag Moziban. Az ünnepi közgyűlésen megjelent és felszólalt *Perjési* László, az MSZMP szegedi bizottságának első titkára. Ott volt dr. *Csikós* Ferenc, a megyei jogú városi tanács vb. titkára is, valamint a városi mezőgazdasági osztály és a III. kerületi tanács képviselői.

Az együtt töltött első közös esztendő eredményeiről *Szili* Antal tsz elnök adott számot a közgyűlésnek. A számadásból világosan kiderült: teljesen alaptalanok voltak az egy év előtti kétségek azok részéről, akik — féltve a korábbi eredményeket — ellenezték az egyesülést.

Várakozáson felül

A dolgozó szövetkezeti gazdák személyi jövedelme több lett, termelékenyebbé váltak a közös földek, s ezáltal több élelmiszerhez jutottak a szegedi fogyasztók is, mint amennyit korábban kaphattak a két kis tsz kollektívájától. Az egy évvel ezelőtti összevont 8 millió 259 ezer forint tehermentes tiszta vagyon 10 millió 190 ezer forintra növekedett. Az összes, termelést szolgáló állóeszközök értéke pedig 20 millió 88 ezer forint most, 39 százalékkal magasabb a tavaly ilyenkorinál. 1964 kezdetén 12,862 forint átlagjövedelmet ígért az új vezetőség a közös munkában résztvevőknek. Ezzel szemben — számítva azokat is, akik csak alkalomszerűen dolgoztak — az átlagjövedelem 15 ezer 335 forintig növekedett.

Tisztázódott a közös gazdaság termelési profilja. Nemcsak Szeged, hanem az ország egyik legnagyobb csibehizlaló gazdasága alakult itt ki. Az FM, valamint a helyi párt- és tanácsi szervek alig félév alatt 6 milliós költséggel felépült egy korszerű telep, ahol hatvan naponként 44 ezer csibe hízik meg. Bár az új üzem még csak idén januárban kezdett termelni, a legtöbb jövedelmet már tavaly is a baromfi jelentette a közösségnek. 978 mázsa csirkét értékesítettek főleg a szegedi fogyasztók számára és ezért 2 millió 741 ezer forintot kaptak. Az összes állatfélségekből együtt 5 millió 865 ezer forint volt a gazdaság bevétele a tervezett 3 millió 716 ezer forinttal szemben. A növénytermesztők is kitettek magukért. Búzából 12 helyett 15,6 mázsás átlagtermést takarítottak be. A vállalt 32 mázsa fűszerpaprika helyett 42,1 mázsáig növelték a holdankénti hozamokat. A kukorica átlagtermése 26,65 mázsáig növekedett. A tsz elnöke joggal állapította meg: ennyi kukorica még soha sem termett a rókusi és alsóvárosi földeken.

További beruházások

Sikeres volt tehát a múlt esztendő, de az idei még nagyobb fejlődést ígér. Az új terv szerint baromfiból a múlt évi 2 millió 741 ezer forinttal szemben az idén 8 millió 35 ezer forint értékű baromfihúst adnak el 22 súlyvagon mennyiségben. Érdekessége a tervnek, hogy minden száz holdnyi közös terület után 197 mázsa különféle húst értékesítenek. S ez az eredmény már több állami gazdaságot is maga mögé utasít. A növénytermesztés idei tervezett értéke 12 millió 600 ezer forint. S mindezt 2 ezer 886 hold közösterületen vállalták a gazdák.

A legtöbbet mondó adat talán mégis ez: 1965-ben összesen 25 millió 682 ezer forint új értéket állít elő a Móra Ferenc Tsz közössége, szemben a tavalyi 13 millió 676 ezer forint tervezett termeléssel. Tovább folytatják a jövedelmező beruházásokat. Újabb korszerű gazdasági épületekre, felszerelésekre, idén 5 millió 470 ezer forintot fordítanak.

Csökkenteni kell az önköltséget

A vitában felszólaló Perjési László elvtárs, a Csongrád megyei párt-végrehajtóbizottság, a szegedi pártbizottság és a megyei jogú városi tanács üdvözletét, őszinte elismerését, és gratulációját közvetítette a közgyűlés résztvevőinek. Ő is aláhúzta, hogy a két tsz egyesítése kimagaslóan pozitív sikereket hozott. A Móra Ferenc Tsz például baromfi-hizlalásban — ami az egy kilónyi súlygyarapodáshoz szükséges takarmányfelhasználást illeti, országosan első helyen áll. Azonban — mint hangsúlyozta a városi pártbizottság első titkára — nem ilyen kedvező még az önköltség alakulása a tsz-ben egy sor más mezőgazdasági terméknél. Tovább kell tehát csökkenteni az önköltségeket! Ez lehetővé teszi a még magasabb személyi jövedelmeket, ugyankkor a városi dogozó közönség olcsóbb és több élelmiszerhez jut.

Politikánk változatlan

Perjési elvtárs szólott arról is, hogy pártunk és kormányunk eddigi szövetkezeti politikáját töretlenül folytatja tovább! Ez a politika egyaránt érdeke a munkásosztálynak és a termelőszövetkezeti parasztságnak. Biztosítja a tsz-ek további erősödését, a mezőgazdasági árubőséget és ezekkel együtt a tsz-tagok növekvő jövedelmét is. Kérte a Móra Ferenc Tsz gazdaközösségétől, hogy a jövőben fordítson még nagyobb figyelmet a város élelmiszerszükségleteinek kielégítésére, olcsóbb és jó minőségű termékekkel segítse elő a lakosság szükségletének kielégítését.

A gazdaközösségen belül tovább kell szilárdítani a szövetkezeti demokráciát! A tsz igazi gazdája csak az lehet, aki nemcsak a jogoknál áll az első sorban, hanem a kötelezettségek teljesítésében is példamutató.

A mérlegbeszámolót és a tervismertetést követő vitában felszólaltak *Lajos* Sándor, *Csiszár* Antal, *Savanya* Lajos, *Kasza* Nándor, *Csorba* János, *Posta* László, *Jani* István szövetkezeti gazdák. A közgyűlés megelégedéssel vette tudomásul, hogy a szülő anyák fizetett szabádságát 12 hétről, a Móra Ferenc Tsz-ben is 20 hétre emelik fel. A beteg dolgozók járandóságát pedig — a betegség idejére — korábbi jövedelmük 75 százalékára egészítik ki a régi 50 százalék helyett.

Cs. J.

Közéletünk hírei

ÁTADTA MEGBÍZÓLEVELÉT AZ ÚJ OLASZ NAGYKÖVET

Dobi István, a Népköztársaság Elnök Tanácsának elnöke szombaton fogadta Ludovico Barattieri Di San Pietro rendkívüli és meghatalmazott nagykövet, az Olasz Köztársaság új magyarországi nagykövetét, aki átadta megbízólevelét.

Ludovico Barattieri Di San Pietro nagykövet a megbízólevél átadásakor beszédet mondott, amelyre Dobi István válaszolt.

Az Elnöki Tanács elnöke ezután szívélyesen elbeszélgetett a nagykövettel.

Ludovica Barattieri Di San Pietro nagykövet megbízólevele átadása után a Hősök terén megkoszorúzta a Magyar Hősök Emlékművét.

BRUTYÓ JÁNOS FOGADTA A SZOVJET SZAKSZERVEZETEK KÜLDÖTTSÉGÉT

A SZOT elnökségének meghívására N. N. Romanovnak, a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsa titkárának vezetésével április 1-től héttagú szakszervezeti küldöttség tartózkodott hazánkban. A delegáció részt vett a hazánk felszabadulásának 20. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségeken, majd tanulmányozta a központi, a megyei és az üzemi szakszervezeti bizottságok munkáját, valamint a dolgozók üdültetésével kapcsolatos szakszervezeti tevékenységet. A vendégek látogatást tettek Borsod és Heves megyében, a miskolci Lenin Kohászati Művekben, az Egri Tan- és Célgazdaságban, valamint az Építők Szakszervezetének központjában. Megtekintették az Üllői úti lakótelep és a Százhalombattai Erőmű építkezéseit, s felkerestek néhány balatoni üdülőhelyet.

A küldöttséget szombaton a SZOT székházban fogadta Brutyó János, a SZOT főtitkára. A baráti megbeszélésen részt vett Beckl Sándor, Karakas László, a SZOT titkárai, Fabók Zoltán és Keszei Károly, a SZOT titkárságának tagjai.

A szovjet szakszervezeti küldöttség ma elutazik hazánkból.

JUGOSZLÁV KÜLDÖTTSÉG BUDAPESTEN

Budapestre érkezett a Jugoszláv Dolgozók Szocialista Szövetségének küldöttsége: Todo Kurtovics, a szövetség végrehajtó bizottságának és a Jugoszláv Kommunisták Szövetsége Központi Vezetőségének tagja, a delegáció vezetője, valamint Cedo Grbics, a szövetség horvátországi választmányának alelnöke, Alekszandar Bakocevics, a szövetség szerb ideológiai bizottságának elnöke, István Palasti, a Zrenjanin járási bizottság elnöke, Matija Pajnihar, a szövetség maroibori elnöke és Burányi Nándor, az újvidéki Magyar Szó munkatársa. A vendégek a Hazafias Népfront Országos Tanácsának meghívására két hetet töltenek hazánkban, s a népfrontmozgalom budapesti és vidéki tevékenységével ismerkednek.

A SZOVJET NŐKÜLDÖTTSÉG LÁTOGATÁSA A NŐTANÁCSNÁL

A hazánk felszabadulásának ünnepségein részt vett szovjet nőküldöttség — O. P. Kolcsinának, a moszkvai területi pártbizottság titkárának, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága póttagjának vezetésével — tegnap a Magyar Nők Országos Tanácsának székházába látogatott. A vendégeket Erdei Lászlóné, a Magyar Nők Országos Tanácsának elnöke üdvözölte. A szívélyes hangulatú, baráti eszmecserén részt vett a magyar nőmozgalom több vezető képviselője. Ott volt Gyenyiszova asszony, a Szovjetunió budapesti nagykövetének felesége.

A szovjet nőküldöttség tagjai és a magyar vendéglátók a két ország nőmozgalmát érintő kérdéseket vitatták meg.

HAZAÉRKEZETT A NÉPFRONTKÜLDÖTTSÉG

Hazaérkezett a Német Demokratikus Köztársaságban járt népfrontküldöttség, amely a demokratikus Németország Nemzeti Frontjának meghívására dr. Pesta Lászlónak, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa tagjának, a budapesti népfrontbizottság alelnökének vezetésével a testvérmozgalom munkáját tanulmányozta.

Kisebb talajmenti fagyok várhatók

Megtorpant a tavasz

A Meteorológiai Intézet központi előrejelző osztályára érkezett jelentések szerint egész Európában megtorpant a tavasz, sőt az északkeleti tájakra visszatért a tél: szombaton reggel a Szovjetunió északi-tengeri partvidékeiről és Finnország több tájáról mínusz húsz fok körüli fagyokat jelentettek a megfigyelők, sőt a Pecsora-folyó torkolatánál mínusz 26 fokot mutattak a hőmérők. A legutóbbi térképek a Kárpátok több vidékéről és Dél-Ukrajnából havazásokat jeleztek.

Lényeges javulásra egyelőre nem számíthatunk: magasnyomású helyzet kialakulásával ma, vasárnap néhány helyen felszakadozik a felhőzet, egy-két órás napsütést várhatunk. A tegnapi esőzések már csak szórványosan folytatódnak. A napi középhőmérséklet pénteki 1—2 fokos melegtöbblete szombaton megszűnt, a vasárnap pedig már „meleghiányos" lesz. A reggeli órákban országszerte plusz 2, plusz 7, a kora délután plusz 7, plusz 12 fokos hőmérsékletre számíthatunk. Hétfőn hajnalban valószínűleg lesznek már szórványosan kisebb talajmenti fagyok. (MTI)

Villanófény

ÜNNEPELTÜNK

Bensőséges eseményeivel és látványos külsőségeivel véget ért az idei nagy ünnepségsorozat, amellyel felszabadulásunk 20. évfordulóját köszöntöttük. E néhány sorban nem újabb megemlékezést kívánok tenni azok mellé, amelyek a különféle rendezvényeken hangzottak el és szívből jövő köszöntésse üdvözölték az évfordulót, méltatták az elért eredményeket. A szép, nem egy helyen megkapó, sőt megható felszabadulási ünnepségeken a szovjet barátaink iránti hála múlhatatlan érzésén túl mindenütt az alkotó ember került középpontba. Az alkotó, a dolgozó ember, aki — mint mondani szoktuk — élni tudott a szabadsággal és keze munkája, szellemi erőfeszítése nyomán valóban új, erős ország született.

Idei ünnepségeinkről többekkel beszélgettem, s kiben ez, kiben az hagyott maradandó emlékeket, szóra bíró, lelkes elbeszélésre ösztönző élményeket. Sokszínűek, különbözőek ezek, mégis közös gyökerűek. Ez a közös vonás adja meg talán leginkább ennek az ünnepnek igazi, maradandó és előremutató értékét. Szubjektivitás nélkül is hadd írom ide, hogy engem legjobban ez a közös vonás ragadott meg ezekben az ünneplő hangulatú napokban.

Mi volt ez a közös vonás? Az, ahogyan a szó szoros értelmében az egész nép, az ország egész lakossága ünnepelt. Ahogyan a szemünk láttára mutatkozott meg annak a népi-nemzeti összefogásnak, tömörülésnek a gondolata, melynek szükségességét a kommunisták, a hazánk jövője érdekében már húsz esztendővel ezelőtt, az elnyomatás idején meghirdették. Ennek tudatossá érett gyümölcsei és spontán megnyilatkozásai egyaránt jelentkeztek e napokban. Vegyük akárcsak a szegedi színházi díszünnepséget. Igaz ugyan, hogy a hely korlátozottsága miatt, itt csak a meghívottak vehettek részt, mégis milyen plasztikusan tükrözték a széksorok a közös, hazafias célban egységesülő társadalmunkat. Munkás és püspök, paraszt és egyetemi tanár egymás két évtizeddel ezelőtti felmérhetetlen távolságából került össze, került közel a mostani ünnepre. Valamikor az érdekek kibékíthetetlen ellentéte taszította irtózatos messzeségbe őket egymástól. Ma viszont vállvető közelségbe hoz minden, hazájáért, nemzeti létünkért tevékenységre kész becsületes embert a szocialista építés közös útja.

Még szélesebben látszott ez megmutatkozni a múlt vasárnap verőfényes délelőttjén, amelyen sűrű tömegek lepték el a Széchenyi téri szovjet hősi emlékművek környékét. Szívükből fakadt, maguktól indult elhatározással jöttek ünnepelni az emberek: tudták, hogy családostul ott a helyük a felszabadítóink obeliszkjeinek megkoszorúzásánál. Az ünneplés legszélesebb körű megnyilvánulását viszont már nem lehetett így, egyetlen pillantással lemérni, hiszen ez az üzemek, munkahelyek termeiben, gépeinél zajlott. Nem vasárnapi ruhás ünneplés volt ez, mégis egészen bizonyos, hogy ez az olajfoltos öltözékű, overallos ünneplés, százezrek hétköznapi ünneplése volt a legszebb. A felszabadulási munkaverseny hangzatos felajánlásoktól mentes, célra törő erőfeszítései, eredményei tették a legszebb virágokat az ünnepnaphoz: az öntudatnak, ünnepünk igazi tartalma megértésének virágzó példáit.

Így ünnepeltünk, s ünneplünk ezután is. A párt vezetésével, a munkásosztállyal az élen, minden hazáját szerető, dolgozó ember összefogásával. Úgy, ahogyan azt mindig is hirdették a hazájukat tettekkel szerető, igaz kommunisták: az egész néppel — az egész népért.

INFORMÁCIÓ

Sok mostanában a „jól informált" ember. Ez nem is volna baj. Az a nagyobb hiba, hogy ezek az emberek csak látszatra azok. Széltében-hosszában terjesztenek felkapott híreket. Persze egyre-másra kiderül, hogy ezek a hírek hamisak, légből kapottak, de addigra már újabb információt tálalnak elő. Már aki elé lehet!... Sajnos azonban mindig akadnak emberek, akik — ha másként nem, ideig-óráig — felülnek az efféle „jólinformáltaknak".

Túlzás lenne természetesen, ha általános tünetnek kiáltanánk ezt ki. Még csak arról sincs szó, hogy minden esetben tudatos rémhírterjesztőkkel állnánk szemben. Inkább csak a jóértesültség látszatában tetszelgő, ostoba kis fecsegőkkel van dolgunk. Mégsem jó, ha teret kap az ilyesmi, mert megzavarhat tisztességes embereket, helyenként bizonytalanságot kelthet. Azt mondják, azért is van ez, mert lapjaink nem írnak meg mindent. Való igaz, hogy mi sohasem bocsátkoztunk olyan felelőtlen találgatásokba, szenzációt keltő blöffökbe, amelyekkel igen sok kapitalista lap tartja fenn magát. E lapoknak, rádióadóknak ismerői tudják, hogy többnyire amikor tarthatatlanná válnak az ilyen felröppentett híresztelések, akkor csendesen visszaszívják azokat, vagy elhallgatnak velük. Ez a módszer tőlünk merőben idegen. Mi csak az emberek helyes, szilárd és megbízható orientációjára építhetünk.

Mi tehát a teendő? A legfontosabb feladat a kommunistákra, a párttagokra vár. Talán az 50-es évek központosított szigorának indokolatlan maradványa, hogy némelyek, helyenként párt-alapszervezeti vezetők is csak „felfelé" tekintenek és — tisztesség ne essék szólván — szájbarágós eligazításokat várnak. Nem állítom, hogy időnként nincs bírálnivaló a határozott információ gyorsaságában, az is igaz, hogy ma bizonyos kérdések a korábbiaknál bonyolultabban jelentkeznek. Semmiféle központi instrukció nem szükséges azonban ahhoz, hogy kommunisták maguktól is visszautasítsanak nyílt téveszméket, ellenséges nézeteket. Ma is és mindig a kommunistáknak kell hangadóknak lenniök, bárhol is dolgozzanak, hiszen pártunk alaptörvénye, a szervezeti szabályzat is kötelezővé teszi minden párttag számára politikánk állandó hirdetését, népszerűsítését. Pártunk illetékes központi testületeiben bizonyára tovább javítják majd az alapszervezetek kellő informálását, de igazán az vezet célra, ha minden párttag már addig is, sőt e nélkül is, felkészülten képviseli a párt politikáját a naponta jelentkező alapvető kérdésekben. Az emberek világos, értelmes szót követelnek, azt kívánják, hogy mellettük álljunk egyéni problémáikban. Ez pedig a napi aprólékos informáltságon túl is megvalósítható, csupán biztos marxista—leninista alap, szív és meggyőződés kell hozzá. Ez mindenkor egyben a kommunisták politikai, harci képességének feltétele is volt. Miért hiányozna éppen napjainkban?

Lőrincz Ferenc